

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Alap téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

„Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2023.március 02.

Tartalom:
15. beszélgetés Lilivel.

EGY-KETTŐ

Minden ember jobbik fele, tiszta fele, egy angyal?
Ki az ember, erre keressük a választ az angyal tanításában.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Drága Jézusom, Mennyei Atyánk, Őrangyalaink és Mindannyian! Ti, akik ránk figyeltek, segítetek az angyal tanítás megismerésének, befogadásának, megértésének, kibontásának feladatában, ahogyan Annamari az előbb mondta, valóban elég nagy még a káosz bennünk ezekkel kapcsolatban. Szükségünk van arra, hogy a Ti segítségetek által hétről hétre, hónapról hónapra és éveken keresztül tisztuljon mindaz, amit bár szavakkal nem tudtok elmondani nekünk, de mégis a szívünket, az értelmünket megéri. Hála és köszönet ezért. Ámen.

Ámen.

János: Drága Testvérek! Szeretettel köszöntök mindenkit, 2023. március 02. csütörtök napja van és közösségünknek tanulási összejövetele. Köszöntünk Ildikó téged is. Elmondhatom én is, amit az imádban megfogalmaztál Kata, hogy mennyire más tartalmak bonthatók ki az angyal tanításából, mint amit az eddigi ismereteink jelentettek akár az evangélium, akár a Hang területén. Azért is mondhatjuk újnak, mert az előbbieket nem szólnak arról, amely akár a mai témánk, még megközelítőleg sem, utalásként sem. Persze lehet, hogy ezek az ismeretek annyira természetesek odaát, hogy hogyan lehet felkínálni az embernek ezt úgy, hogy az ember ezeket az ismereteket megértse, hiszen nem képes olyan léptékben követni az ismeretszerzés területén. Ma folytatni fogjuk az EGY-KETTŐ anyagunkban való vizsgálódást. Van-e valakinek hozott kérdése, megbeszélni valója, valamilyen problémája ezzel kapcsolatban, vagy egyéb más...

Úgy tűnik nincs. Ismétléssel fogunk kezdeni, amely a 15. beszélgetés Lilivel.

Egyik fele, a jobbik fele, mindezen túl van.

János: Mit akar mondani az angyal azzal, hogy az *egyik fele, a jobbik fele, mindezen túl van*. A kérdés úgy hangzik, hogy minden ember jobbik fele, tiszta fele, egy angyal?

Kata: Valamikor az emberiség nevezte el angyalnak, de valójában az is én vagyok, ahogyan te is a múltkor megfogalmaztad. Amikor kaptam ezt a tanítást vagy istenélményt, akkor én a következőt mondtam: Kettő van belőlem. Ez azt jelentette számomra, hogy belőlem van kettő. Az egyik fele, az anyagtestet öltött felem, aki most itt vagyok, a másik meg az a tiszta szellemi felem, akinek nincs ez a sűrű anyagtesti állapota.

János: Köszönöm szépen. Egy picikét módosítanám a válaszodat csak azért, hogy nagyobb rend legyen a fejünkben. Magától értetődően te is úgy

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

fogalmaztál, hogy belőlem kettő van, hogy ő is én vagyok, de a valóságban úgy tűnik, hogy nem ő és én, hanem...

Kata: Természetesen én is ő vagyok.

Márti: Akkor azt hogyan értelmezzük, hogy most kettő vagyunk, de ha megszületünk egy leszünk.

János: Majd, ha eljutunk odáig akkor megbeszéljük, hogy tudjuk ezt a szöveget jól érteni. Azzal igazolom, hogy azt tanítja az angyal, hogy te az én képmásom vagy, a Teremtő az én képmásomra teremtett téged. Az angyal nem az ember képmására jön létre. Talán azt a kérdést is felveti ez az állítás, ez a kijelentés, hogy ez a teremtésben hogyan jöhet létre? Azt tanítja, hogy az ember, tehát az angyal hústesti fele, vagy anyagi fele, az angyal képmására lett teremtve. Hogy nézhet ez ki a teremtésben?

Kata: Számomra még mindig ez az alap és még nem tudtam lecserélni amíg nem tudunk jobbat ennél, hogy az angyal a lehetőségem teremtő ereje. Így vagyunk egy és ezért lehetséges az, hogy *őrá* lettem teremtve.

János: Ezzel most azt mondtad nekem, hogy te teremtetted *őt* a lehetőséggel.

Kata: Ezt úgy gondolom, hogy nekem a valóság megteremtéséhez nincs erőm, mert az anyag önmagában tehetetlen. Ezt tanítja az angyal. Ehhez szükség van a lehetőség teremtő erejére, ami az ember szellemiségét tudja vezetni, építeni és ezáltal az anyag kénytelen átalakulni.

János: Márti hozta fel a héten ezt, hogy mi itt a földön a testben is szellemek vagyunk, nekünk van egy szellemi mivoltunk. Nem úgy néz ki.

Timi: Minden az Istenből származik, hiszen az Isten szellem. Minden Belőle árad ki, így az angyal is belőle árad ki. Én pedig *őneki* vagyok a folyománya, tehát nem úgy van ahogy mi itt látjuk, mert az anyagból indulunk ki. Ezért is tudunk csak így fogalmazni ahogyan a Kata is fogalmaz, mert számunkra az anyagi sűrű lét a természetes. Valójában egy szellemi ideából származunk. Tehát mind az-az anyag, ami a szellemünk köré szerveződik, a szellemiből jön, ez tart össze. Különben semmilyen módon nem léteznénk. Természetes, hogy a szellemből származunk, de az anyagtestet öltésünkkel besűrűsödik és nehéz visszatalálnunk.

János: Egyek vagyunk vagy kettő vagyunk?

Timi: Itt is azt tanítja, hogy fél.

János: De most egyről beszéltél.

Timi: Merthogy lényegében egyek vagyunk.

János: De csak magadról beszéltél, a kapcsolat ebből nem derült ki. Nem derült ki, hogy a teremtésben, hogy működhet ez, vagy, hogy ez az egész milyen rendben jelenik meg. Én úgy látom ezt a kérdést, hogy ami a teremtésben létrejön, valóságot ölt a szellemvilág és valóságot ölt az anyagvilág. Párhuzamosan egyszerre. Idáig rendben van?

Timi: Szerintem nem egyszerre. Úgy gondolom, hogy a szellemből jön létre és nem külön-külön.

János: Nem lehet, mert mi az anyag?

Timi: Az anyag szellemből van.

János: Mi az anyag?

Timi: Isten gyermeke.

János: Forrását tekintve mi az anyag?

Timi: Szellem.

János: Mondhatjuk azt, hogy a lényege szellemi.

Timi: Igen.

János: A szellemi között nincs különbség, arról nem is beszélve, hogy elképzelhető-e az, hogy az Isten teremtésében van előbb és van később? Ott nincs idő. Abban a könyvben, amit én a múltkor idehoztam, azt mondja, hogy az egész eddigi élete játszódtott le. Ezt ő jól látta, nem volt olyan, hogy előbb vagy külön, hanem minden egyszerre. Van olyan beszámoló, talán Éber Alexander mondta, hogy látta az időt, mint valami sűrű, felhőszerű képzet, amelyben nagyon dinamikus mozgások vannak. Tehát ha azt

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

mondom, hogy az Isten világában az idő nem játszik szerepet, akkor nincs előbb és nincs utóbb. Akkor minden egyben van. Mondhatom azt, hogy akkor az Isten mindent egyszerre és egyben lát. Amit múltként és jövőként fogunk megélni, Nála egyben van. Ebben a vonatkozásban a teremtésben feltételezhetem-e azt, hogy amikor az ember, az angyal és minden teremtdött, a minden, az egyben szellemi és anyagi vonatkozásban jelent meg és vált úgymond ketté. Nem mondom, hogy külön, mert ha az ember meghal akkor annak a szellemnek, amit ő hordoz, annak bizony át kell menni a szellemvilágba azon a szűk vagy tág alagúton vagy bármin, de át kell menni. A szellemi létformában pedig ide le kell jönni, át kell alakulni. Tehát két területről van szó. Ez a két terület nemcsak a teremtett és teremtő világ vonatkozásában jelenik meg és nemcsak az anyag és a szellem vonatkozásában jelenik meg, hanem az angyal és az ember vonatkozásában is. Vagyis a kettőt egynek gondolom. Tehát egyszerre teremtddik, az angyal képére az adott ember, azzal a különbséggel, hogy amíg az angyal a szellemi lényegét Istenből való közvetlen mivoltját képes megélni, addig az ember számára, aki ugyancsak szellemi lény, hordozza a szellemiségét, de az anyag mindezt eltakarja. Neki fejlődni kell. Nem ugyanúgy, mint az angyalnak, de neki az angyalhoz kell fejlődni. Az Isten teremtésében úgy tűnik ez a rend. Mondjátok.

Kata: A múlt heti anyaggal kapcsolatban a magam számára azt a szűk esszenciát fogalmaztam meg, hogy: Minden egy velem, bennem a Végtelen. Ezt annak kapcsán fogalmaztam így meg, amikor a Timi azt boncolgatta, hogy mindenhez kell az Isten teremtő ereje is.

János: Mindaz, amit mondasz, azzal tökéletesen egyetértek, csak nem segít bennünket abban, hogy megértsük, hogy mi kik vagyunk. Ezt meg kellene érteni, mert az angyal beszél róla. Lépten nyomon tanít róla valamit. Meg akarja ebből értetni az emberrel, hogy amit eddig magadról gondoltál az nem úgy van. Az önismeret és az istenismeret területére bizony-bizony ez nagyon vastagon vonatkozik.

Kata: A kettő kézen fogva jár.

János: Köszönöm. Ha már fel lett kínálva nekünk. Itt ülünk és foglalkozunk ezzel. Azért kaptuk az értelmünket és azért vagyunk küldöttek. Lehet, hogy a világon egyedül, amellyel nem akarom azt mondani, hogy különbek vagyunk, csak felelősségteljesebbek, hogy legyen valaki, aki megérti. Ugyanúgy, ahogyan a világon az a tanítás, amit az angyal megfogalmazott, először annak a négy fiatalnak született meg. Előtte nem volt soha. Valahonnan el kellett indulnia.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Az, hogy ez alátámasztható-e vagy nem, a későbbiekben mindenféleképp visszaigazolódik, hogy ebben a teremtésben az angyal szellemiségére egyszerre lett teremtve az ember, mint a másik fele. Megvan ennek a másik felének és az angyalnak is az egységben és a különállóságában is a maga feladata. Az embernek úgy tűnik, hogy az lenne a feladata, hogy felérjen az angyaláig, hogy eggyé váljon vele, mert együtt, egy külön feladat áll elénk, a megváltás. Az anyagvilág megváltása úgy tűnik, hogy az Isten a teremtésben az emberről, az angyalról, a világról, mintha ezt gondolta volna, hogy ez így menjen, ez legyen.

Kata: A múltkor azt mondtuk, hogy ez az út, amin vagyunk, a jézusi Út. Otthon azon gondolkodtam el, hogy az angyal tanítás nélkül is ezt fogalmazzuk meg. Tehát az angyal tanítása szerint számomra a fókusz a megváltás megvalósítására irányul. Lili kérdésére mondja, hogy: *mindig erről beszélek*. Eddig ezt egyik tanítás sem fogalmazta meg így, hogy az embernek önmagát kell megváltania.

János: Zarathustránál előfordul, de nem lényeges. Amit mondasz, azzal nagyon egyet tudok érteni, mert átütő módon nem jelenik meg. Közismert módon nem jelenik meg, mert rányomja a bélyegét a vallás gondolkodása az emberi hit területére. Ők erről semmit nem tudnak és nem vallják ezt a dolgot. Amikor azt tanítja, hogy: *Egyik fele a jobbik fele mindezen túl van*, ez azt jelenti, hogy én is ő vagyok, ő a vezetőm. A könyvben, amiből a múltkor is idéztem, most ott tartok, hogy meghal a műtőasztalon az illető és megjelenik egy ragyogó fénygömb. Kinyúl belőle egy kéz és tudja, hogy az valaki és azt mondja neki, gyere velem. A vége az a dolognak, hogy mégiscsak itt marad, mert úgy dönt, hogy még másokért imádkozik, másoknak akar jót tenni és erre azt mondja a fénylény, hogy akkor elengedlek. Visszaigazolódik az, amit mondtam, mert megéli ez az ember azt, hogy az a fénylény aki ott megjelent, az ő maga. Arról számol be, hogy amikor találkoztunk egy voltam vele és vitt engem, az ő szemével láttam. Úgy tűnik, hogy az egyé válásban is valami más tartalom bontakozik ki, mint amit az ember képes itt elképzelni erről.

Kata: Röviden egy mondat. Ez a kéz nyúlás a fizikai világban is jelen van. Az édesanyám utolsó hetének napjaiban számtalanszor láttam, amint fekszik és kezével felfelé nyúlva, a levegőben keres, meg akarja fogni a feléje nyújtott kezét. Végstádiumban lévő emberek esetében is hallottam ezt. Úgy tűnik, hogy mindez a kapcsolatot erősíti meg. Nem szükségszerű mindenkinél ez a forma, de lehetséges.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: Az angyal könyvben előttem, ahol kinyílt mit látnak szemeim, a kis énről beszélnek. Azt tanítja az angyal Gittának, hogy ő, mármint a kis énje, *egyek vagyunk a feladatban*. Ez is bizonyíték arra, amit te mondtál.

János: Egy megerősítés.

Timi: Azt szeretném elmondani nektek, amit mostanában gyakorlok, amit alá is húztam, ezt a felemelést. Reggelenként az ébredés utáni imáimban, amikor még nem ragadnak el a napi teendőim és még emelkedettebb állapotban vagyok, amit Kata te mondasz, azt kezdtem el gyakorolni, az emelkedést. Az imára is azt mondjuk, hogy az Istenbe emelem a lelkem. Ezt az állapotot tudom azonosítani azzal a szellemi kapcsolattal, amikor az én angyal létem dominánssá tud válni bennem. Nem mondhatom, hogy állandóan, de ma reggel így imádkoztam, mert a lehúzó súlyoktól nem jól éreztem magam. Azt a választ kaptam, hogy tudjak emelkedni és szinte az egyik pillanatról a másikra, mintha átmágneseződött volna, az egész gondolkodásom átállítódott volna. Elkezdtem azért imádkozni, hogy Istenem ezt a kapcsolatot, ezt a pillanatot tudjam mindig megtartani, hogy amikor innen felállok, akkor is ez legyen bennem. Tudjam megtartani ezt a fajta látásmódot akkor is, ha kimegyek az utcára és az ellenkezőjével találkozom. Mintha átállt volna bennem valami és én ezt tudom azonosítani ezzel, hogy én bármennyire erőködöm letről és próbálok kapaszkodni felfelé, persze lehet tanulni és minden, de mégis ez az első, a szellemmel való kapcsolat. Az összes tanulásunk, az összes minden, csak akkor fogja ezt az értelmet megkapni és akkor tudunk ebbe a teremtő folyamatba valóban becsatlakozni, ha ezt sikerül elérni.

Márti: Amit a Timi elmondott, folyamatosan megélem azt, hogy az angyal könyv olvasása az mindig felemel, függetlenül attól, hogy milyen állapotban vagyok. Elkezdem olvasni és ezt élem meg, úgy kezdi, hogy neked tulajdonképpen jó dolgod van. Rám nagyon jó hatással van és annyira szeretem az angyal könyvet.

János: Most azt igazoltad, hogy valóban, a kapcsolat létezik. Az angyal is azt tanítja: *Bármikor felemelkedhet és lesüllyedhetsz. Rajtad múlik*. Megélni ezt, maga a csoda.

Kata: Az egység vonatkozásában már beszéltünk, ha jól emlékszem egy Örömnévp alkalmával, akkor hoztam néhány kigyújtást a Hang levelekből. Ott fogalmazza meg, hogy: Közösen megnyilvánuló ERŐ és ÉLET. Amit a Timi

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

elmesélt, tehát amikor már éled, az az igazi tanúbizonyság arról, hogy ez a kapcsolat elérhető. Rajtunk múlik.

János: Igen az angyal felszólít arra bennünket, hogy: *Én mindig veled vagyok*. Te is légy velem mindig. Ez azt jelenti, hogy ne legyen elég az a tudat, hogy az angyal velem van, hanem legyen bennem az akarat, hogy én is veled akarok lenni. Mindez azt igazolja, amit ti elmondhatok, tehát helye van ennek. Menjünk tovább:

Két szemed van, de csak egyet látsz.
Két füled van, de csak egy hangot hallasz.
Benned van az egy és a kettő. (18.b.G.105.o.)

János: A kérdés következőképp hangzik. Mindez utal arra, hogy ez a kettősség az ember mindenségben való létezésének a megjelenése is? Tehát úgy fogalmaztam meg, hogy az emberben az angyal is jelen van. Tehát, az angyal-ember kettősség, a mindenségben való létezésnek a megjelenése. Erről beszéltem az előbb. Mondhatjuk azt, hogy akkor ez így van?

Igen.

János: A. Kati szívem tudod-e így látni?

A. Kati: Igen. Tehát, hogy együtt vannak-e vagy külön. Tudom úgy látni, hogy egyek.

János: Az ember, mint egy testi lény is a valóságban, magán hordozná ezt a kettősséget, mint egy lenyomatot, mint egy bélyeget, mivel minden erre utal. Az anyagvilágban itt a Földön van egy kettősség. A sötét és a világos, a fehér és a fekete, jó és a rossz. Mindenben van egyfajta kettősség. A nő és a férfi. Ebben a vonatkozásban azt mondja, hogy: *Két szemed van* mintha egyik az angyali, másik az emberi lenne, mégis egyet látsz. *Két füled van* és egyet hallasz. Természetesen nem konkrétan arról van szó, hogy az egyik füled az angyalé, a másik az emberé, hanem utal erre a kettősségre. Tehát te is egyfajta kettősségben jelensz meg a teremtésben. Nehéz?

Deti: Nem könnyű.

János: Miért? Mert nagyon-nagyon új.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ildikó: Logikus, összehozható a szellemiséggel.

János: Amikor már rálátunk.

Kata: Gondoljunk arra, hogy anyagi vonatkozásban ez egy alapállapot, ennek a kettősségnek mindenhol ott kell lennie.

János: Igen. Ildikó folytasd.

CSAK AZ EMBER BESZÉL. - *HELYETTE BESZÉLTEK.*

Én nem tudok beszélni.
csak a „Beszélő” által, mert nincs szám.
De lesz, ha egyik leszünk. (19.b.G.115.o.)

János: Nekem ezzel problémám van, hogy: *Helyette beszéltek.* Mit szóltok a megjegyzésemhez, hogy az Isten helyett semmit sem lehet tenni, hanem Általa?

Igen.

János: Nyilván nem rovom fel senkinek, aki ezt írta, közvetítette, az magától értetődően írja le azt, ami éppen az eszébe jut. Olyan fogalom, gondolat, amivel közvetíteni tudja a sugalmazást, tehát ez így nagyon rendben van, de nekünk ezt pontosítani kell. Tudnunk kell azt, hogy az Isten helyett senki semmit nem tehet. Tehát nem helyette beszélnek, hanem *ÁLTALA.*

Kata: Abban az értelemben tudom így elfogadni az Isten oldaláról, hisz Jézus is „azért öltött testet”, hogy a Szó által elhozza az Atya tanítását.

János: Most azt állítod, hogy az Atya helyett jött el Jézus. Az Atya helyett tanított Jézus.

Kata: Az ember oldaláról nézve mindaz, amit addig az Isten a prófétákon keresztül szeretett volna megtanítani az emberekkel, az úgy nem vált valóra.

János: János ez az egész mondat sántít nekem, hogy az Isten szeretett volna valamit megértetni az emberrel. Az Isten fogalom itt nagyon nagy bajban van. Embernek mutatod be az Istent, mint aki szeretne valamit, de még nem tudja.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: A kapcsolat minőségére utalok, azt szeretném érzékeltetni.

János: Az Isten oldaláról lehet-e bármiféle gond, kérdés vagy hiány.

Kata: Természetesen nem.

A. Kati: Az nem lenne jó, hogy a nevében beszéltek.

János: Jó, de az Isten az felfoghatatlan.

Kata: Többször használja, hogy: *Helyette tesztek, lesztek.*

János: Lehet, hogy használja, de ebben a vonatkozásban az a gondolkodási struktúra, amiben él, ami az Isten fogalma, az jelenik meg. Tőle (Hannától) is meg lehetett volna kérdezni, hogy szerinted ki az Isten és milyen, és akkor meg tudta volna mondani. Nyilván magától értetődően, kizárólagos módon nem lehetett olyan istenképe, amilyen már nekünk lehet. Nem azt mondtam amilyen van, hanem amilyen lehet, hogy mi már látjuk azt, hogy az Isten nem ember.

Timi: Amit te is mondtál János, hogy ezek a beszélgetések, amit Hanna egy elragadott állapotban tudott közvetíteni abból a szellemi sugallatból, neki azt szavakba kellett foglalnia. Felmerült már itt is, hogy az angyalnak nincs szája, nincs szeme, keze, tehát azt is az ember csinálja attól kezdve, hogy szavakba foglaljuk azt, amit sugalmazásként kapunk vagy érzékelünk. Az mindig sántít és nyikorog egy kicsit. Ha már átbeszéljük ötvenszer akkor lehet, hogy tudjuk tisztázni és azért jó, ha többen együtt vagyunk, mert tudjuk tisztítani, a valóságot közelebbről megtalálni.

János: Feri bácsinál is így volt, még egy kicsikét jobban torzított módon jelent meg minden. Ami a tudatában rendelkezésére állt, azt tudta használni. Ezt meghatározza a kultúrája, az ismertsége, a tanulmánya stb. Viszont értsük jól, hogy: *Csak az ember beszél.* Az Isten mit csinál?

Kata: Kiárad.

Timi: Sugall.

János: Sugallja önmagát. Azt tanítja az angyal: *Én sem tudok beszélni.* Miért nem tud beszélni?

Mert nincs szája.

János: Miért nincs szája?

Márti: Mert szellem.

János: Mert nincs rá szüksége. Mire szolgál a beszéd?

Annamari: Gondolatátvitelre.

János: A gondolat megfogalmazására, közvetítésére, átadására, kapcsolatoknak a megjelenítésére. Úgy tűnik, itt más mód nem nagyon van, mert ez a gondolatátvitel még így sem nagyon működik, hiába erőltetik.

A. Kati: Itt a földön?

János: Igen.

A. Kati: Még jó is, hogy nem egészen jól működik.

János: Azt mondja néhány halálközeli élményt megélt ember, hogy amikor visszajött hallotta mások gondolatait. Volt, aki alig tudta elviselni és könyörgött, hogy vegyék vissza. Ahogy ment az idő, úgy lecsendesedett és itt is elmúlt ez a dolog. Közvetlenül az élmény után volt ez, hogy a másik ember gondolatait észlelte. Tehát ez így szellemi szinten működhetne, mert az ember képes lenne rá, csak még nem jött rá a mikéntjére. Az az ember, aki most a Földön van a természetét tekintve, a természete akadályozza ezt. Annyira el van telve az anyaggal, önmagával, a körülményeivel, mert nyilván ahhoz egyre szelleminek kellene látni önmagunkat és a másikat is, hogy ilyen módon tudjunk kommunikálni. Itt a földön szükség van a szájra és a fülre ahhoz, hogy a kommunikáció létrejöjjön. Ezek azok a szervek, amelyeknek a segítségével az ember megért dolgokat. Az angyaloknál erre nincs szükség, mert minden mindennel összefügg. Ott szellemi a kapcsolat, ezért ő nem tud beszélni, csak a „Beszélő” által. Tehát az embernek sugallja a gondolatokat, a valóságot. Hogyan értsük a következőt:

De lesz, ha egyek leszünk.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Annamari: Ezt nem értem, mert ha egyek leszünk, akkor miért kell, miért van erre szükség?

Deti: Ez az *egyek leszünk* nem a megváltás?

János: A megváltásnak feltétele az egyé levés, mert enélkül nem tudok emelni, ezt tanítja.

Kata: Azt gondolom, amikor az angyal sugallata egy az egyben meg tud jelenni bennem, akkor mondja, hogy egy pillanatra egyek leszünk. Ez a jelenlegi állapotunkban csak úgy van jelen, ahogyan tanítja is, hogy: *Pontról pontra kell felébredned*.

Márti: Én azt gondolom, hogy ez a végső állapot, a nagybetűs ember.

János: Kétféle válasz adható erre, az egyik, amit a Kata fogalmazott meg. Még mindig csak csodálkozni tudok azon és értelmetlenül állok azelőtt a tanítás halmaz előtt, amit a végén fogalmaz meg az angyal a négy küldöttel kapcsolatban, illetve hárommal mert a József nincs közöttük, ahol már a megváltás is mint megtörtént dolog jelenik meg, egyfajta eksztatikus tanításban. Nem látom én ezt át. Mintha ezzel a három fiattal ez az egység már itt a földön létrejött volna. Igazolni nem tudom. De, amit a Kata mond az mindenféleképp egy alap. Amit a Márta fogalmazott meg, az már a másvilágon való létezés. Tehát az egyesülés utáni állapot. Azt meg nem tudom, hogy ott, hogy lehet szája. Azért fogalmaztam meg azt, hogy az egyé válás eseményéről. Valószínűleg azt tudjuk mondani, hogy nem úgy fog megvalósulni ahogy mi azt gondoljuk, az valami más.

Kata: Magamnak én ezt úgy tudom folyamatában felállítani, hogy az egységek azok következmények. Bizonyos élethelyzetek, megtapasztalások, feladat megoldásának az egység állapota, vagyis közösen megnyilvánuló ERŐ és ÉLET. Minden egyes földi életünk során más. Jelen esetben itt a négy fiatal földi életében az, hogy meg tudták tenni ennek tanításnak a lehozatalát és élték, megtették azt, amire az ember teremtve lettek, vagyis szolgáltak. Ennek területe a „Katalinban” (Katalinban; hely és nem személy) megtett, egyértelmű, teljes odaadás, ami által a szívükben megszülető FÉNY hatott általuk. Minden leszületésünk más élethelyzetet, más életminőséget hordoz és azok számára, akik már ezen az úton elindultak, a megváltás útján elindultak, azok számára minden következő földi küldetés a megváltás folyamatában való előrelépés.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Jó. Márti mehetünk tovább.

Hol a Nirvána?

AHOL A KETTŐ EGY.

AHOL A PÁRHUZAMOSOK TALÁLKOZNAK. (21.b.L.134.o.)

János: A Wikipediában megnéztem és odaírtam, hogy mi a Nirvána jelentése. Ez egy keleti filozófiából megjelenő szó. Amit én tudok erről, hogy az az állapot, amikor az eltávozott embernek a szelleme feloldódik a mindenségben, amikor már nem kell szenvednie, mert már nincs. Eggyé válik a mindenséggel. Nem a Teremtővel, nem az Istenséggel, hanem a mindenséggel. Nagyon jó alkalom, hogy erre a kérdésre elmondja az angyal, hogy ahol a kettő egy. Mi a kettő?

Annamari: Az anyagi és a szellemi.

János: Ahol a párhuzamosok találkoznak. Ebbe A párhuzamosba beleérthetem az angyalt és az embert is?

Igen.

János: Jól figyeljétek, az angyal és az ember állapotát és az erről szóló tanítást, ugyanis a párhuzamos két egymás mellett futó vonal. Az angyal és az ember létállapotát egy párhuzamossal fogalmazza meg.

Annamari: Annak idején úgy tanultuk, hogy a párhuzamosok a végtelenben találkoznak.

A. Kati: Erre fel lehet építeni egy másik geometriát és az is ugyanúgy működik.

János: Csak nem tudod bizonyítani.

A. Kati: Én biztos nem.

János: Ők sem tudják bizonyítani.

A. Kati: De sehol nem akadnak meg és az az érdekes benne, hogy mind a két félnek tökéletes.

János: Jó, ebbe most ne bonyolódjunk bele.

Kata: Leegyszerűsítve ezt arra a szellemi oldalra, amikor a múltkor a film lepergéssel kapcsolatban mondtál, ami nyilván nem mindenkinél van. Arra az esetre tökéletesen tudom ezt érteni, amikor az angyal általi valóságos életet tudom élni és akkor ott találkozik a két fél, az a párhuzamosok találkozása a végtelenben. Magyarul az Istenben találkoznak, ezek a pillanatok adják a kettőből az egyet.

Timi: Engem az zavar, hogy mindig úgy teszünk különbséget, hogy az ember és az angyal, mikor valójában nem jó ez, mert az ember az angyalból is van, és abból az anyagtesti. Úgy tudnám ezt a párhuzamot felállítani, hogy van az angyali és az emberi anyagtesti részem és a kettő között jön létre ez a fajta kapcsolat. Pont, hogy így jön létre az a nagybetűs ember, ami felé törekszünk.

János: Köszönöm a hozzászólásodat mert én így értettem. Amikor arról beszélek, hogy angyal és ember, akkor az embernek az angyali feléről próbálok beszélni, nem az általános megfogalmazásban, de ez az angyali és emberi vonatkozás jó megközelítés. Törekszünk arra, hogy ezt átvegyük.

Timi: Az lenne jó, ha ezt meg tudnánk jól fogalmazni és erre gondolni.

Kata: Az embernek csak az angyali fele tud az angyallal kapcsolódni. Szellemi a szellemivel.

Timi: Érted Kata mire gondolok. Megint a szavaknak a problémája, hogy azt mondjuk ember és angyal, de valójában az angyal is mindig azt tanítja, hogy az lesz, amikor kapcsolódunk, akkor egy nagybetűs ember jön létre és nem valami más.

János: Azt a kérdést fogalmaztad meg bennem, hogy hova tegyük azt, hogy az angyalt egyértelműen szellemi létformában tudjuk megfogalmazni. De az angyalnak az emberi része is hordoz szellemiséget.

Kata: Szükségszerűen.

János: De azt hova tegyük?

Deti: Nekem ez már magas.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Mindenképp azt kell külön látni, amikor mint létsík, az angyalról beszélünk az is más, és amikor a négyről beszélünk, ahol már az ember-angyali felünk is ott van a héttel együtt, amiről azt mondtam, hogy minden egy velem. Amikor ebben gondolkodom azt tenném még hozzá, amikor azt tanítja az angyal, hogy ez a hét nem egymás után lép sorba, hanem azt a feladat, az adott helyzetnek a minőségi kifutása adja, hogy az hogyan tud beteljesülni. Például a Gitta, (VI.) sík minősége, a sugárzás tud közvetlenül az angyali felemmel eggyé vált létállapothoz kapcsolódni, vagy az angyali minőség (V.) sík, az üdv, a béke, a csend. Tehát valahogy részekben is, és egységében is szükséges látni.

János: A kérdés még mindig kérdés lenne.

A. Kati: Azzal is össze kellene vetni, hogy valamelyik tanító Kardec talán úgy közvetítette, hogy az angyalok eredetileg emberek voltak és amikor elértek egy szintet, akkor ezzel is össze kellene vetni. Az ember másik fele, aki az angyali, eredetileg valamikor ember volt és neki is volt egy magasabb fele.

Timi: Ez pont egy fordított megközelítés.

A. Kati: Nekem csak ez most eszembe jutott.

Detti: A szellemi fejlődésen nekik is végig kellett menni.

Annamari: Bennem az merült fel, hogy nem lehet, hogy többféle angyal van.

Kata: Dehogynem.

Annamari: Azok az angyalok, akik például beszélgetnek a küldöttekkel, a mérő, a segítő angyal, és stb. és vannak az őrangyalaink, akikről mi beszélgetünk most itt, akik a mi szellemi valónk. Ez lehet két különböző angyal minőség is.

János: Billiárd.

Annamari: Az anyagi való és a szellemi való együtt az ember és külön van a többi angyal.

Detti: Embernélküli angyal.

Annamari: Azt gondolom, hogy van embernélküli angyal is.

János: Sokat elgondolkodtam ezen, mert miközben itt őrangyalokról beszéltünk korábban és folyamatosan őrangyalokról beszéltünk, ugyanakkor miközben az angyal könyvet olvasom, az ő másik feléről van szó, aki nem őrangyal. Bár az őrangyal szerepét mindenképpen betölti, mert vigyáz az emberre. De ettől függetlenül a feladat tekintetében az angyalvilág milliárd féle feladatban jelenhet meg, amiről nekünk közelítően fogalmunk sem lehet. Visszatérve az alapkérdésre, talán az zavarja az embert, hogy az embert mindig egy hústestben lévő valakinek gondoljuk, miközben a hústest egy mulandó dolog. Mi már pontosan látjuk és tudjuk, hogy az embert nem a hústest határozza meg, hanem a szellemsége. Ha a hústesttől eltekintünk, akkor mindnyájan egymásban egy szellemet látunk. Mit tudunk erről a szellemről, aki hústestbe öltözött? A hústest eszköz arra, hogy a szellem mit csináljon?

A szellem állapotának fejlődnie kell.

János: Nem a hústest fejlődik, hanem a szellem. Amikor azt mondjuk, hogy az embernek fejlődnie kell, akkor az emberi szellemnek kell fejlődnie. Az egyik ember ilyen, a másik ember olyan. Jelenleg az emberi szellem állapota elég alacsony szinten áll, földi viszonylatban. Ezt így mondhatjuk?

Igen.

János: Az, hogy az emberi szellemnek kell a leszületések során fejlődnie ahhoz, hogy az angyali szellemével tudjon egyé válni, mert minden szellemből van, mindennek szellemi a forrása. Ne bonyolítsuk a dolgot, lássuk az embert annak, ami valójában. Tudomásul kell venni, hogy az a szellem, aki én vagyok, annak fejlődnie kell. Nyilván ez a fejlődés az angyal szellemével való egyesülés után nem állhat meg, hiszen ott áll a következő lépcső, a szeráf kérdése és jön létre az, attól függetlenül, hogy mi ennek az eredeti valósága. Ha azt mondom neked, hogy az emberi szellem már egyé tud válni az angyali szellemével, akkor valóban az emberből angyal lett.

A. Kati: Persze, de akkor mikor lesz szeráf?

Annamari: Semmikor.

János: Lehetne találgatni és lehetne nagyon messzire elmenni, ha az ember abban gondolkodik, hogy minden anyag. Érted, hogy ez milyen minőség és hogyan?

Ildikó: Nem értettem az elejét.

A. Kati: Ha szellemként egyesülünk, akkor lesz szám, ahogyan az angyal említi.

János: Ez nem egy lezárt kérdés. Visszatérve a párhuzamosokra.

Kata: Csak egy pillanatra, hogy amiről János te beszéltél, a fejlődés, az a 216. oldalon található, ami úgy van megfogalmazva, hogy anyag, víz, levegő minőségeinek megfelelő felismerések felfelé vezető útján át, majd az anyag és a nem-anyag találkozásáig. Tehát ebből a találkozásból születő Új, amit egy visszahajló nyíllal mutat, az fogja a bennünk lévő ellenállásokat átalakítani. A valóság folyamatos létbe fordulásának feltétele az eggyé válás.

János: Párhuzamosok találkoznak. A geometriát és a matematikát elkerülve mondhatjuk-e azt, hogy valószínűleg arról szól a tanítás, hogy az emberi és az angyali fél, mint párhuzamos létforma jelenik meg a mindenségben. A végtelen valóban az Istenben van, tehát mindenképpen találkoznak. Ti is már számtalanszor mondtátok, én is mondom, hogy minden egy. Itt, mint egy hasonlatot fogalmaz meg, hogy mint ahogy a szellem párhuzamos az anyaggal a teremtésben, úgy van párhuzam az angyali és az emberi lét között. Itt erről beszél. Itt is igaz, visszaigazolja azt valamilyen úton módon, hogy *őneki* ez így természetes. Megpróbálja megértetni az emberrel. Annamari te jössz.

A FÖLDI FÉNY A KÉNYSZERŰ ÉGÉS.

AZ ÉGI FÉNY AZ ÖNKÉNTES ÉGÉS: AZ ÁLDOZAT.

Az egyik fa: az éned, a fényes,

a másik: az Új, a fénylő.

Más, ha tükör vagy és más, ha nap. (23.b.G.144.o.)

János: A fényvel kapcsolatban a 9. beszélgetés Gittával az tanítja, a FÉNY, vagyis az Isten, ugyanaz, mint a fény. Ez is egy hasonlat, hogy amikor a napba nézel. Ugyanazt a fényt látod, amit szellemi létformában. Az Istent látod. Azt kérdezem, hogy jelen esetben, hogy: *Az egyik fa az éned, a földi, a fényes, az ember, a másik: az Új a fénylő, a mennyei éned, az angyal. Más, ha tükör vagy és más, ha nap.* Az ember, az angyal tükre a tanításban? Úgy néz ki, így fogalmazza meg.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: Az ember az Istennek a tükre.

János: Azt tanítja az angyal: *Az én képemre teremtett Ő*. De az angyal kit jelenít meg? Az Istent jeleníti meg. Az Isten nem egyforma. Amikor a kiáradásban megjelenik, végtelen-e a kiáradásban?

Igen.

János: Ezért van az, hogy a kiáradásban, a teremtésben, atomi szinten sincs két egyforma, mert mindenben végtelen módon jelenik meg a sokszínűségében. Van-e gondolatok ehhez?

Kata: Magamnak több analógiát írtam ide, ami ennek a tanítás kapcsán megjelenhet. A *kényszerű égés* az ember lehetőség, az *önkéntes égés* az EMBER-LÉT. Megjelenhet a tükör és a nap vonatkozásában, a látható és a láthatatlan világ.

Timi: Egyrészt már amit te mondtál, azt én úgy látom, hogy az Isten tökéleteset alkot. Nekünk van az a szellemi felünk, ideák, ami Belőle származik. Ez az angyali, ami tökéletes, szellemi valóságunk. Amit ebből itt, a testi létünkben meg tudunk valósítani azok vagyunk, de ez nincs *őtőle* elválasztva. Tehát nem arról van szó, hogy az ember így nem az Isten mása, vagy hogy az angyal teremt minket, ha nem, hogy így *ő*. A másik meg ez a tükör, amikor ezt tudjuk már magunkon átsugározni, az lesz a szuper, merthogy az ember legtöbbször alkalmazkodik és valamilyennek mutatja magát attól függően, hogy milyen hatások érik kívülről. Legyél jó gyerek, legyél jó beosztott és sorolhatnám tovább mi minden még és akkor az ember azt mutatja. De ez nem az eredeti szellemi valósága, hanem csak azt tükrözi vissza, amit rásugároznak.

János: Hogyan értsük azt, hogy:

Más, ha tükör vagy és más, ha nap.

Timi: Így.

János: Amiről beszéltél. Mikor vagyok így? Amikor a kapcsolatban vagyok. Ha nincs kapcsolat, akkor csak tükör vagyok, de akkor is csak akkor, ha annak látom a magam.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Ide írtam, hogy a nap vonatkozásában, ha megvilágosodott bennem az a valóság, amire teremtetett az ember és azt tudom tükrözni. Ha a tanítást tovább adom akár tettben, akár szóban, ahogyan sugározom.

János: Nagyon jó. Timi te következel.

MI HITBŐL VAGYUNK - PUSZTÁN HITBŐL.

AKI HISZ - ANNAK VAN, S A HIT AZ Ő EREJE. (23.b.L.150.o.)

János: A menóra is ezt tükrözi?

Kata: A menóra a világmindenséget tükrözi, nem a szellemi felünket.

János: Azt tanítja az angyal: *Mi hitből vagyunk, pusztán.* Hidd el. Tehát egy létformát jelenít meg. A *VAN* azt jelenti, ebből létezőnk. Itt egyfajta ellentmondás jelenik meg ennek alapján, amit valahogyan fel kellene oldanunk.

Márti: Ahogyan én most látom az, hogy annyira hatalmas világ az angyal világ, hogy nekem ne mondja senki, hogy a MÉRŐ az hitből van. Az nem hitből van. Az én felsőbb felem az hitből van, de nem minden angyal van hitből.

János: Csak az a baj ezzel tudod, hogy azt mondja, hogy: *Mi hitből vagyunk.*

Márti: Ezt a négy fiatalnak mondja. Az ember számára vannak hitből, különben nem.

Kata: Az egy létforma, a teremtő világ oldaláról.

A. Kati: Nekem ez olyan régóta problémát jelent, amiben addig jutottam el, hogy így is fel tudom fogni, meg úgy is. Ha az ember felől nézem, akinek nincs hite, az a menóra részre nem lát rá. Számára olyan mintha nem is létezne. Ha hiszem akkor van, ha nem hiszem akkor nincs, mert nem tudok róla semmit. Nem tudom megtapasztalni.

Timi: Én azt hiszem, hogy az egyik fele, amit az A. Kati is fejtegetett és már mi is többször beszéltünk erről. Tehát, ha én nem hiszek valamiben, akkor az az én számomra nem létezik. Ez mindennel így van, mert mindenhez kell a hit. Másik meg lehet, hogy mi egész egyszerűen nem látjuk, hogy mi a hit. Lehet, hogy

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

valójában sokkal több, mint amit mi arról emberként gondolunk. Más a tartalma és az Isten teremtésében lehetséges ez a hit valamiféle egészen más és akkor én nem az ember hitét értem alatta, hanem valami mást, amit még lehet, hogy nem értünk.

Annamari: Hit az Ő ereje.

Ivett: Már te is számtalanszor elmondtad, hogy hiányzik az a szó, hogy számunkra, mert a hit indítja meg a kapcsolatot az ég felé. A másik a menóra része, azt talán úgy tudom magamban feloldani, hogy melyik mondattal mit akar tanítani. Itt a hitet akarja tanítani az ember számára, ott pedig a teremtést és a létezését. Ennyi.

Kata: Közben lejegyzeteltem itt magamnak, hogy az angyal mit tanít a hitről.

Hit a teremtő erő bennünk. (19.b.G.113.o.)

Élő és alakuló erő. (7.b.G.39.o.)

A segített hite és nem a tiéd, segít. (19.b.L.116.o.)

Csak a HIT a híd. (19.b.G.113.o.)

Külön volt a tett és külön volt a hit. A tett nem lehet nagyobb, mint a hit,

mert ők EGYEK. (30.b.G.195.o.)

János: Mi a hit?

Meggyőződés, amire ráteszem az életem.

János: Így van. Ezt tanultuk a Hangból és ennél jobbat nem tudunk mondani. Tehát egy olyan erős meggyőződés a hit, amire ráteszem az életemet. A hit, mint olyan, minden ember képessége. Emberi képesség, a növény, az állat, nem tud hinni. Az angyal tud-e hinni?

Nem.

János: Az angyalnak nincs szüksége hitre. Azt tanítja az angyal, hogy tovább folytassam azt, amit te mondasz, hogy abban, amit megtapasztalsz, abban nem kell hinni. Hát ennyit a hitről, hogy ne a hit tartalmába bonyolódjunk bele, mert

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

nem ezzel fogjuk tudni megoldani. Én a legegyszerűbb megoldást látom célravezetőnek. Az ember számára minden akkor létezik, ha hisz benne, ha van menóra, ha nincs menóra. Bármilyen akkor van a számára, ha elhitte. Ha nem hitte el, akkor nincs. Ez mindennel így van és akkor miért lenne másképp ez az angyalnál. Valami hiányzik. Hiányzik az, amit megfogalmaztatok, hogy az ember számára. Egy általános dolgot fogalmaz meg az angyal vonatkozásában ezen a területen. Úgy néz ki, hogy szilárdabb alapokon áll a menóra, hogy az angyali sík, az van. Akkor is, ha nem hiszed. Az Isten is van akkor is, ha nem hiszed. Éppen olyan dolog, hogy a rádióhullámot sem tudod megtapasztalni, megfogni, megragadni, mégis elhitted, hogy van, mert van következménye. Az ember abban nem gondolkodik, hogy az Isten létének is van következménye, s az ő maga, mert az ő istene az anyag. Ha az anyag az istene, akkor is van Isten.

Kata: Ha úgy hozza a szó azt szoktam mondani, hogy tízdeka szeretetet vagy szerelmet nem tudsz venni, nem tudsz kérni a közértben, de mégis létezik mindenki számára, mert minden ember megéli valamilyen szinten.

János: Pontosan. Hogy tud beszélni, hogy van fogalma arról, ami nincs, ha kiejtette azt a szót, hogy Isten. Akkor az az ő tudatában létezik, valóság.

Kata: A bűnöző is hisz, mert különben nem menne abba az irányba, nem tenné azt, amit tesz.

János: Így van. Tehát ebben látom a megoldást, hogy hiányzik az a szó, hogy az ember számára vagy a ti számotokra, ahogyan tetszik. Alá is támassza. AKI HISZ - ANNAK VAN, S A HIT AZ Ő EREJE. Hogyan értsük ezt?

Kata: Az elején tanítja, hogy a hit: *Élő, alakuló erő*.

János: Pontosan. Jézus is ezt támasztja alá, mi több, ha Benne hiszel, örök életed van.

Minden lehetséges.

János: A. Kati te jössz.

Ha hiszed, hogy te vagyok, az leszek. (23.b.G.150.o.)

János: Megerősíti-e az előző állítást? Mert ha nem, akkor ki ő? Akkor is van.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Odaírtam magamnak, hogy ő akkor is van.

János: Kit gazdagít az hogyha elhiszem, hogy én ő vagyok? Engem gazdagít, nem is akármennyire.

Kata: Milyen hatalmas gazdagság ez a fejlődésben, amikor rálátunk erre.

Példa a négy fiatal, akik elhitték, hogy az angyal beszél hozzájuk.

János: Kata te jössz.

A RÉGI SZÜLETÉSBEN ANYA ÉS GYERMEK - EGY,

S HA MEGSZÜLETNEK - *KETTÉ* VÁLNAK.

MI *KETTŐ* VAGYUNK,

HA MEGSZÜLETÜNK - *EGGYÉ* VÁLUNK.

Ez a rejtély.

Fel nem foghatod. (26.b.L.172.o.)

János: Hasonlattanul kezd, hogy anya és gyermek ketté válik, viszont az emberi és angyali fél nem rész. Ha megszületnek akkor eggyé válnak. Azt tanítja, hogy ez még *rejtély*. *Fel nem foghatod*, maga az eggyé válást. Nyilván nem tudjuk felfogni, de nagyon egyértelműen mondja, nem kettő leszünk. Még kettő vagyunk. Tehát a létezésben kettő vagyunk. Jól figyeljetelek, többes szám. Tehát jól meg van fogalmazva, te nem egy vagy. Az majd leszel. Az, hogy az emberi és az angyali fél az kettő, utalva arra, hogy nem részből vagyunk. Tehát az nem hit kérdése, hogy mi kettő vagyunk. Ez a létezés, a valóság kérdése.

Kata: Nem is kérdése.

János: Már nem is kérdés.

Annamari: Az a kérdés, hogy ezt felfogjuk-e, vagy hogyan fogjuk fel.

János: Képesek vagyunk rá. Így van.

Kata: Ráteszed az életed, vagy nem.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Arról tanít, amit az ember fel nem foghat? Valószínűleg úgy fel nem foghatja, amennyire tisztán ezt az angyal látja. Minden részletre kiterjedően mi még csak sötétben tapogatózunk, csak a lényegét látjuk, csak nagy vonalakban tudjuk mindezt elfogadni és megérteni.

Timi: Azt gondolom, hogy ezt azért mondja, mert ez a felünk, ez a lenti felünk, ezt nem tudja egyedül felfogni. Ahhoz kell már az egyé válás, hogy ennek az értelme, a lényege megélhető legyen.

Kata: Amikor átmész, akkor tudsz erre tisztán, teljesen rálátni.

Timi: Én ezt nem tudom.

Kata: Azért mondom, mert nem vagyunk a helyünkön.

János: Testvérek! Eljutottunk idáig, a jövő héten innen folytatjuk. Nálam otthon van a harmadik oldal kigyújtás is és az a kérdésem, hogy azt is bevegyük-e a vizsgáldásunk folytatásába?

Igen.

János: Úgy látom, hogy most már jobban látjuk talán és be is tudjuk fejezni, jobban tudunk következtetni. Viszont azt tervezem, hogy ennek tudatában az Örömnünnepre újból azt az anyagot hozom el, amit már egyszer régebben átvettünk, csak nem ennek a tudatában. A téma, hogy milyen az angyal. Erre a Márti hívta fel a figyelmemet. Feltételezem, hogy most egy teljesen más következtetésre fogunk jutni az angyal megértése, az angyal milyensége vonatkozásában. Ugyanakkor jobban elvezet bennünket arra is, hogy az emberi és angyali fél egyé válása mit is jelent?

Kata: Én ide írtam magamnak két mondatot, felolvashatom?

János: Persze.

Kata: Azt írtam, hogy az egyé válunk azt jelenti, hogy közösen megnyilvánuló ÉLET és ERŐ. A másik mondat: *Velem* teszed azt, amit teszel.

János: Jó. A végén ezeket szépen le fogjuk írni. Ezt csak előrevetítettem, természetesen, ha valakinek más gondolata, más elképzelése van, akkor mondja. Arra gondoltam, hogy talán sikerül elvezetni bennünket arra az

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

ismeretre, amit úgy tűnik, még ki tudunk bontani ebből. Előreláthatólag egy angyal, nem angyal.

Ildikó: Telhetetlenek vagyunk.

János: Nem, vezetettek vagyunk. Rávezetnek arra a látásmódra, amit a valóságból képesek vagyunk meglátni, megérteni. Ebből kicsit jobban lássuk miről is beszélünk, mi is vár ránk.

Kata: Ha a menórának arra a változatára gondolunk, melyben az ötödik létforma, az üdv, a béke, a csend minőségét hordozza, akkor az egy angyal sík, angyal létforma. Amikor és ahol már az angyali felünkkal egyek vagyunk, ha a pillanat pillanatában is, akkor ebben az állapotunkban tudjuk megélni az angyal létállapot minőségének folyamatos gazdagodását, a megváltás útján való tisztulást. Ennek a folyamatnak a kifutása a nagybetűs ember állapot.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István